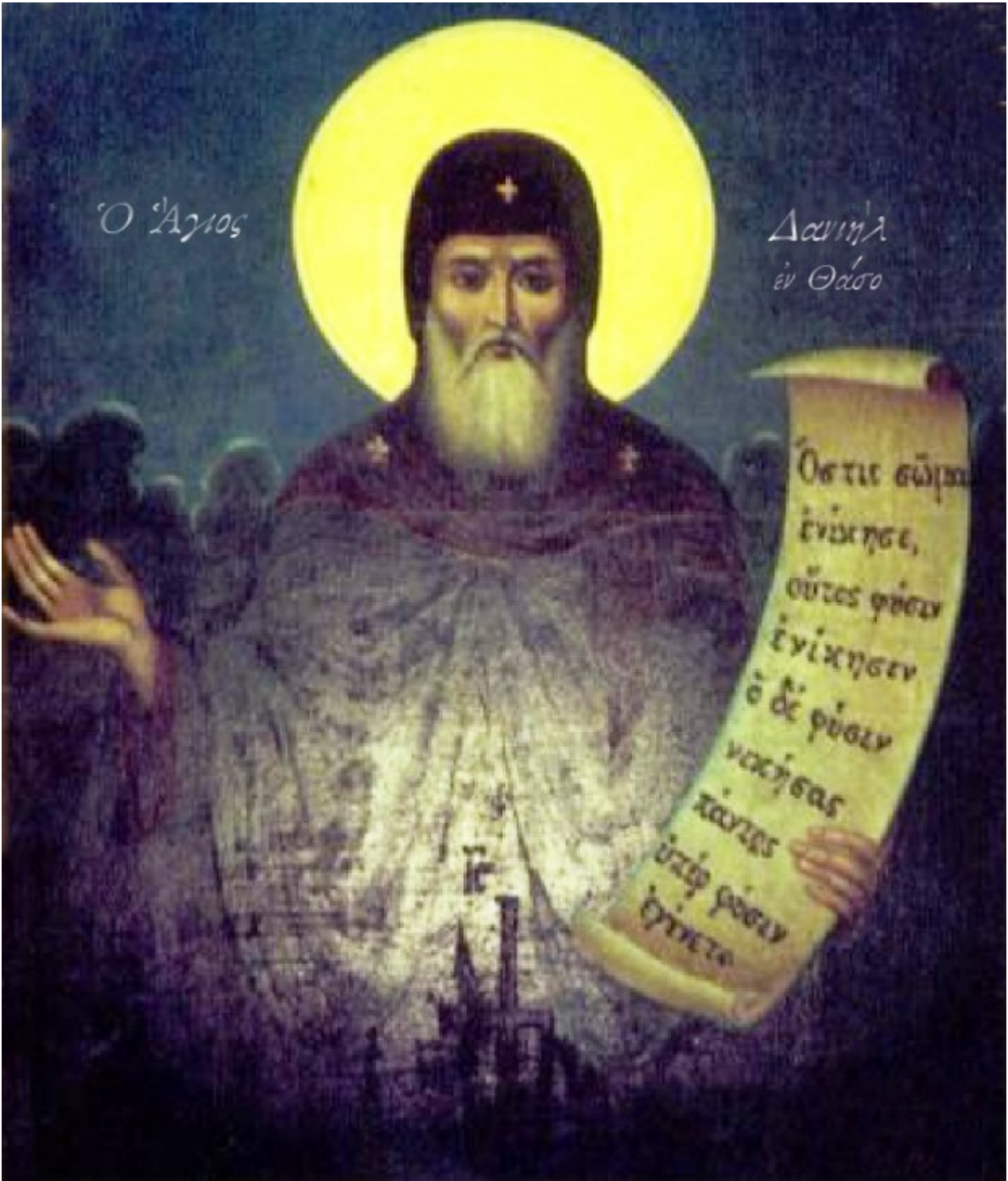

Όσιος Δανιήλ ο Θάσιος

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

image not found or type unknown

Εορτάζει στις 12 Σεπτεμβρίου εκάστου έτους.

Ορμὰς παθὼν επέσχε Δανιήλ νέος,
ὡς πρὶν Δανιήλ, τῶν λεόντων τὰς μύλας,
Ἀμφὶ δύο καὶ δεκάτην Δανιήλ βίοτον λίπε τόνδε.

Βιογραφία

Ο Όσιος Δανιήλ ο Θάσιος υπήρξε ευσεβής από την παιδική του ηλικία, αμέσως από τη νεότητα του έγινε πρόθυμος κήρυκας του Ευαγγελίου, πρόμαχος και συνήγορος της Ορθοδοξίας.

Ο όσιος και θεοφόρος Δανιήλ, έζησε τον 9ο μ.Χ. αιώνα όταν αυτοκράτορας ήταν ο Λέων ο Αρμένιος ο εικονομάχος. Όταν πλέον έγινε άντρας ο Δανιήλ, ίδρυσε μοναστήρι στο νησίδιο Κραμβούσα, που βρίσκεται δίπλα στη νήσο Θάσο. Η φήμη της μεγάλης αρετής του ιδρυτή έφερε εκεί πολλούς μοναχούς από τη Θάσο και απ' άλλου.

Ο όσιος Δανιήλ αγαπούσε τόσο την πνευματική ζωή και ήταν τόσο πολύ ταπεινόφρων ώστε όταν στη Θάσο ήλθε ο μέγας Ιωαννίκιος (βλέπε 4 Νοεμβρίου), ο Δανιήλ εγκατέλειψε την ηγουμενική του θέση και έτρεξε κοντά στον φημισμένο εκείνο όσιο άντρα, για να πάρει διδάγματα από την τόσο προσεκτική και ενάρετη ζωή του. Ο Ιωαννίκιος προσπάθησε να τον εμποδίσει λέγοντας του, ότι μπορούσε και μόνος του να τελειοποιεί τον εαυτό του με την προσευχή, τη μελέτη και τη χάρη του αγίου Πνεύματος. Ο Δανιήλ όμως επέμενε και ο Ιωαννίκιος υποχώρησε. Μετά από καιρό ο Ιωαννίκιος, υποχρέωσε τον Δανιήλ να επιστρέψει στη μονή του διότι οι μοναχοί της τον ζητούσαν επίμονα, επειδή δεν έβρισκαν άξιο αντικαταστάτη του. Ο Δανιήλ υπέκυψε και επανήλθε στη μονή του.

Σε βαθιά γεράματα αποδήμησε στον Κύριο και τάφηκε, κατά την επιθυμία του, στο νησίδιο του κοντά στα κύματα, δίπλα στα όποια πρωί και βράδυ πολλές φορές έστελνε την προσευχή του και ύμνους στο Θεό.

Άπολυτίκιον

Ήχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ποιμὴν ἀληθέστατος, καὶ μοναστῶν ἀρχηγός, ἐδείχθης πανόσιε, τῆς ἐν τῇ Θάσῳ μονῆς, Δανιήλ ἀξιύμνητε· ὅθεν καὶ ἰαμάτων, ἐκομίσω τὴ χάριν, νέμων τοῖς προσιούσι, τὰς ἰάσεις ἀφθόνως, τοῖς πόθῳ σου τὴν μνήμην τελοῦσι πανόλβιε.

Κοντάκιον

Ήχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς μοναζόντων ποδηγέτην καὶ διδάσκαλον, καὶ νήσου Θάσου πολιοῦχον εὐφημοῦμέν σε, Δανιήλ, ἐπιτελοῦντες σεπτὴν σου μνήμην, ὡς οὖν ἔχων παρρῆσίαν

πρὸς τὸν Κύριον, ἐκδυσώπει ἡμᾶς, ῥύσασθαι κακώσεως, ἵνα κράζωμεν· Χαίροις Πάτερ πανόσιε.

Κάθισμα

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Ὡς ἥλιος φαιδρά, ἡ ἀγία σου μνήμη, ἀνέτειλεν ἡμῖν, Δανιὴλ θεομάκαρ, φωτίζουσα ἅπαντας, τοὺς αὐτὴν ἐορτάζοντας, ἦν ἐκ πίστεως, ἐπιτελοῦντες βοῶμεν, σκέπε, φύλαττε, πειρατηρίων τοῦ βίου, ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἔτερον Κάθισμα

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Εὐφραίνου ἐν Χριστῷ, νῆσος Θάσος ἰδοὺ γάρ, ἐπέφανέ σοι νῦν, Δανιὴλ τοῦ Ὁσίου, ἡ μνήμη ἡ πάντιμος, τοὺς πιστοὺς καταυγάζουσα, ὅθεν σκίρτησον, μετὰ χαρὰς ἐκβοῶσα, δόξα, αἵνεσις, σὺ τῶν Ὁσίων ὑπάρχεις, Χριστὲ καὶ κραταίωμα.

Ἔτερον Κάθισμα

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.

Ἀγαλλιᾶσθω ἡ σεμνὴ νῆσος τῆς Θάσου, καὶ εὐφραινέσθω ἡ πληθὺς πᾶσα Θασίων, ὡς προστάτην θερμότατον πλουτήσασα μέγαν, καὶ κρήνην πολλῶν θαυμάτων καὶ δωρεῶν, παντοίων ἀρρώστημάτων ἀπαγωγὴν, Δανιὴλ τὸν θαυμάσιον. Διὸ συμφώνως αὐτῷ βοῶμεν ἀρυόμενοι· Χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

Ἔτερον Κάθισμα

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν σοφέ, τῶν Ἀσωμάτων οἱ χοροί, σὲ ὀρῶντες ἐπὶ γῆς, βιοῦντα ὡς ἐν Οὐρανοῖς, καὶ ἐκδιδάσκοντα τὴν ποιμήνην σου, θεομάκαρ, πορεύεσθαι ἀεὶ, πρὸς τὰς εὐθείας ὁδοὺς, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν, τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, ὅς διὰ τοῦτο πλείστοις σε χαρίσμασι, καὶ θαυμασίοις ἐδόξασε. Καὶ νῦν πρεσβεύεις, εἰς τὸ σωθῆναι τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος

Ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει, ἐχρημάτισας μάκαρ, ἀλλ' ὥφθης συμπολίτης Ἀγγέλων, ὡς γὰρ ἄσαρκος ἐπὶ γῆς βιοτεύων, σαρκὸς πάσαν τὴν πρόνοιαν ἀπερρίψας, διὸ καὶ παρ' ἡμῖν ἀκούεις·

Χαῖρε τῆς Θάσου βλαστὸς καὶ γόνος·

χαῖρε τῆς νήσου ἀπάσης πόνος·

Χαῖρε Ἁγίου Πνεύματος οἰκητήριον·

χαῖρε τῆς Τριάδος φαιδρὸν ἐργαστήριον·

Χαῖρε λύχνη διακρίσεως, ἀπαστράπτων τηλαυγῶς·

χαῖρε ἄστρον διοράσεως, καταυγάζον φαεινῶς·

Χαίροις ὅτι ἐκ νεότητος ἠκολούθησας Χριστῷ·
χαίροις ὅτι κατεμάρανas τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονάς·
Χαίροις μοναζόντων πρόξενος σωτηρίας·
χαίροις τῶν ῥαθυμούντων τρόπος παρηγορίας·
Χαίροις ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ ὁ βαστάσας·
χαίροις αὐλαῖς οὐρανίοις σκηνώσας·
Χαίροις Πάτερ Δανιὴλ Ὅσιε.

Ἰδιόμελον ἐκ τῆς Λιτῆς
Ἦχος α΄.

Φαιδρύνεται σήμερον, ἡ θεόσωστος Θάσος, τῇ παγγεράστῃ μνήμῃ σου Δανιὴλ ὀσιώτατε, καὶ ἡ τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησία λαμπρῶς καταυχάται ὑμνοῦσά σε, πιστῶν δὲ τὰ πλήθη, τῶν σῶν θαυμάτων ἀρυόμενα πανηγυρίζει. Ἀλλ' ὦ συμπαθέστατε Πάτερ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, εὐρωστίαν, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Πηγή: .saint.gr